

గుచ్చుకున్నాయి... ఆ కుతూహల వైపు చూచింది... వంటపై చొక్కా లేదు; చిగిసిన నీక్కరు; మాసిన తల; బిడ్డవారి ముఖం... అంతుకు మించి ఉన్న ఒక్క వీడను పోగొట్టుకున్నాననే బాధ.. అంతులేని దుఃఖం. తన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని చూడలేని స్థితిలో ఉన్నాడు.. తండ్రి ముఖం చూస్తూ విలపిస్తున్నాడు నవతకు దుఃఖం పొంగిపోలింది... నిలువలేక పోయింది గబగబ వచ్చి కార్లో కూర్చుంది. కారు కదిలింది.

* * *

కారు దిగి ఇంట్లోకి వెళ్లింది నవత. "మమ్మీ. మమ్మీ.." అంటూ సురేష్, రేఖ దగ్గరికి వచ్చారు.

వాళ్ళను చూచింది. నవ్వుతూ, చేతిలో బిస్కెట్లతో ఉన్నారు, రంగు, రంగు బట్టలతో మెరిసిపోతున్నారు. మమ్మీని చేరుకున్నామనే ఆనందంతో పొంగిపోతున్నారు.. స్లాట్ ఫారం మీద కుతూహల గుర్తుకొచ్చాడు. మల్లీ దుఃఖం పొంగిపోలింది. గబగబ పైకి వెళ్లింది

"మమ్మీ... మమ్మీ.." అంటూ కేకలేశారు సురేష్, రేఖ

"రండి, మనం బయట ఆడుకుందాం" అంటూ వాళ్ళను బయటకు పిలుచుకెళ్లింది ఆయ. నవత మంచమీద పడి భోరున ఏడ్చింది ఆమె పూదయావేదనకు ప్రకృతి కూడ ఏడ్చింది. మెరుపులు మెరిపాయి, ఉరుములు ఉరిమాయి, నర్స పుడారలు భూమ్యాకాశాలను ఏకం చేశాయి

ఏదీ, ఏదీ నవత కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి ఎంత ఏడిస్తేనేం? పోయిన మనిషి రాలేదు. ఇది చిత్రం కాదు మొదటి రీళ్ళలో చనిపోయిన వ్యక్తి చివరి రీళ్ళలో బ్రతకటానికి ఇది జీవితం. సత్యం... ఒకసారి మరలిపోయిన వ్యక్తి మల్లీ రాడు.

పూదయం దుఃఖంతో నిండిపోయింది అమిత మైన బాధ. తాను భరించలేదు.. ఇది శాప శే! నిజమే! లోకమంటే ఏమిటో

భగవంతుని రూపం కనిపించే బాబుదే!! గనొక నటి, లోకం దృష్టిలో - మంచికి పేరు. కాని, తానొక పాపాత్మురాలు, నిజ లో... తనకు దయ, జాలి, కరుణ ఇవేమీ చూపుతున్నదంతా నట్టి నటనే... అభిలు నిజమని నమ్మారు... కాని, వారు నా నిజం తెలిసిన తరువాత ఇంతకన్నా హీనంగా స్తారు ఏ నోటి నుండి పొగడారో, అందలం క్షించారో. ఆ నోటినుండే దేవుస్తారు, గిడ్డి సోప కన్నా హీనంగా చూస్తారు. వారి మాటలు తాను వినగలదా? భరించగలదా? సత్యం ఎవరికి తెలుసు?.. తన గత జీవితం ఎందరికి తెలుసు?.. సినిమా రీళ్ళలా ఆమె జీవితం ఆరేళ్ళు వెనక్కు వెళ్లింది

* * *

"నలివీ! నీవు నటివి అవుతావంటే నాకు అభ్యంతరం లేదు. కాని, నటిగా ఎంత పేరు తెచ్చుకుంటావో, ఆ వాతావరణమే నిన్ను అంతటిగా చాకిరి దారి చూపుతుంది అప్పుడు మన ఇద్దరి అడ్డుగోడలు నిలుస్తాయి" - గోపాల్.

"ఇది మీ పాత్ర" - దర్శకుడు.
 "అలాగే..." - నటి.
 "మీరు అచ్చం పిచ్చిదానిలా నటిస్తారనే మీకీ పాత్ర ఇచ్చాం" - నిర్మాత.
 "నీకా సందేహం ఉన్నానా..."

స్లాట్ ఫారం మీద ఓ శవం ఉంది. దాని ప్రక్కన పదేళ్ళ కుతూహల ఏడుస్తున్నాడు. ఆ శవం చుట్టూ చిల్లర డబ్బులు పడున్నాయి. 'ఎవడో దిక్కులేనివాడు చచ్చాడు. దహనం చేయటానికి డబ్బులు వేశారు.' చిల్లరకోసం హోండ్ చిల గ శేడు అయిదు

న వ త

“అంత మాట అనకండి. నేను సినిమా నటిగా కాలాని ఆశించింది. మీ కోసం, మన బాబుకోసం. ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నం చేయడమే కాని, దొరకటం సులభం కాదు... కడుపునిండా తినటానికి తిండిలేదు. మన మెలాగో సర్దుకోగలము. కాని, బాబు ముఖం చూడండి, వేళకు అన్నం లేక ఎలా ఉన్నాడో!... చదువు ఎలాగో లేదు. ఉన్న ఈ పాటి అందాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటాను. నా మీద నమ్మకం లేకపోతే చెప్పండి మానేస్తాను” - నళిని.

“నీ మీద నమ్మకం లేకకాదు నళిని. ఆ పాతా వరణమే నీలో మార్పును తెస్తాయి. అవే పతనానికి దారి తీస్తాయి.”

“అలా ఎప్పుడు అనుకోకండి. అప్పట్లోలాగే, ఈ రంగంలో మంచి, చెడూ రెండూ ఉంటాయి. మంచిని గ్రహించి, చెడను వదలివేయటం నేర్పు కుంటే సరి!”

“నలే... నీ ఇష్టం”

“మీరు అంగీకరిస్తారని నాకు తెలుసండి. రేపు రాజాగారు స్టూడియోకు రమ్మన్నారు. (స్కోప్ టెస్ట్ చేస్తారట, ఇద్దరం వెళ్దామండి.”

* * *

కాలగతిలో రెండేళ్ళు గడిచాయి... నళిని, నవతగా పేరు మార్చుకుంది... నటించిన చిత్రాల్ని విజయవంతం అయ్యాయి... ఎంతోమంది ప్రేక్షకు లకు అభిమాన నటి అయింది...

ఒక రోజు -

“ఎక్కడికి నళిని అంత ముస్తాబు చేసు కున్నావ్?” - గోపాల్.

“సుకుమారుగారు పార్టీకి పిలిచారు... వెళ్తున్నా” -

“ఎవరు?... నీతో చాల చిత్రాలలో నటించారే, అతనా?...”

“అవునండి. నేనంటే అతనికి ఎంతో అభి

మానం. నన్ను మరి, మరి రమ్మన్నారు.”
...కారు శబ్దం విని నిట్టూర్చాడు గోపాల్.

* * *

మరో రోజు.

రాత్రి వచ్చేందు అయింది. పోర్ట్ కాలో కారు ఆగింది. శబ్దానికి మగత నిద్రలో ఉన్న గోపాల్ మేల్కొన్నాడు. క్రిందికి దిగాడు. పనిమనిషి తలుపు తెరిచింది. నవత తూలుతూ వచ్చింది. గోపాల్ తడేకంగా చూశాడు... మాసిన బట్టలు, రేగిన జాబ్బు - ఆమె స్థితి తెలుసుకున్నాడు.

“మీరింకా పడుకోలేదా?...” తడబడింది.

“అ... కారు శబ్దం విని వచ్చాను. ఎక్కడి కెల్వాన్ నళిని?”

“సుకుమారు ఇంటికి. పార్టీ ఇచ్చారు...”

అంటూ మేడ మెట్టెక్కింది.
నవత వెళ్ళినవైపు మాస్తూ నిలబడిపోయాడు గోపాల్.

* * *

“మీతో ఓ విషయం మాట్లాడాలండి” - నవత.

“నాకు తెలుసు” - గోపాల్.

“ఏమిటి?”

“నీ సెక్రటరీ చెప్పాడు.”

“మరి, మీ అభిప్రాయం?”

“నా అభిప్రాయం ఎలా ఉన్నా జరిగేది జరగక మానదు... చూడు నళిని, నీవు సినిమాలో చేరక ముందు - ఒక విషయం చెప్పాను గుర్తుందా?... పతనం అవుతావని. కాని, నీవు నెక్సు తానన్నావ్... ఓడిపోయావు. ఆశించిన వారందరికీ ఆనందాన్ని అందించావ్. నేడు ఆ సుకుమారును వివాహం జేసుకుంటానన్నావ్... నేను అభ్యంతరం ఎలా చెప్ప

గలను? తెద్దు తెగిన నావ ఏ దరి చేరినా ఒకటే... కాని, మునిగిపోకుండా కాపాడుకోవాలి. నీవు బాబు కోసం, నా కోసం ఇస్తానన్నా మేడ, కారు, డబ్బు నా కనవసరం. నేను జీవించి ఉండగా బాబు అనాధ కాలేదు, కాదు... నా రెక్కలు ముక్కలై నా సరే పెంచి పెద్దవాణ్ణి చేస్తాను. నీ కొడుకుగా కాదు. నా బిడ్డగా! నేటినుండి వాడికి తల్లి లేదు. నేనే తల్లి దండ్రుల సర్వస్వం... వస్తాను...” బాబుతో వెళ్ళిపోయాడు గోపాల్.

చేతిలో నిదాకుల కాగితం చూస్తూ ఉండి పోయింది నవత.

* * *

జరిగిన కథ మదిలో మెదిలేసరికి కళ్ళలో కన్నీరు నిండాయి. పట్టుదలతో ఆనాడు వెళ్ళి పోయారు. నేడు... అనాధలా దిక్కులేని చావు వచ్చారు... దీనికంతకు కారణం తాను. తాను సర్వ భోగాలు అనుభవిస్తూ, కన్నబిడ్డను ముష్టివాణ్ణి గ పీదులోకి తరిమింది. తాను తిని మిగిలింది వీధు లోకి విసిరింది. ఆ విసిరిన దానికోసం ప్రాకలాడే పిల్లల్లో తన కొడుకూ ఒకడు... ఏ కన్నతల్లికి ఇంతకంటే ఊభ ఉండదు.

తన కొడుకు దూరంగా ఎందుకుండాలి?... ఇప్పుడైనా తన తల్లి ఎవరో తెలుసుకోవాలి... దుఃఖంతో అల్లాడిపోతున్నవానికి ‘నేనే నీ తల్లి’నని వడిలో కూర్చోజెట్టుకోవాలి... వాడిలో కలిగే ఆనందాన్ని చూడాలి... తనకూ తల్లి ఉందని పొంగి పోతాడు... అవును తాను బాబును చూడాలి. శోకం దృష్టిలో తనను ఇద్దరు బిడ్డలు. కాని, నేటినుండి ముగ్గురు... గబగబ గదిలో నుండి బయలుకు వచ్చింది. వీధి గుమ్మంలో సుకుమారు తూలుతూ వస్తున్నాడు. సహాయ నటి సహాయం చేస్తుంది. ఇద్దరూ గదిలోకి వెళ్లారు.

నవత ఇదేమి గమనించలేదు... బాబును చూడాలి... అంతే... వర్షం కురుస్తుంది, మెరుపులు మెరుస్తున్నాయి, మేఘాలు గర్జిస్తున్నాయి... కారును రోడ్డు మీదికి పరుగెత్తించింది... రిచ్చన వచ్చి ఓ లారి డీకుంది... జనం మూగారు.

* * *

హాస్పిటల్ ముందు అనేక కార్లు నిల్చున్నాయి. అనేకమంది గుంపులుగా ఉన్నారు. అందరి ముఖం లోను ఆందోళన... ఏదో తెలుసుకోవాలనే ఆతృత.

డాక్టర్ బయటికి వచ్చారు. అందరూ అతని వైపు చూశారు... అందరిలోను ఆతృత... ప్రభావత సినిమా నటి నవతకు ఎలా ఉందో?... అందరిలోను ఇదే ప్రశ్న...

“ఆమెకు మతి చలించింది” లోపలికి వెళ్ళి పోయారు డాక్టర్.

అందరూ వెంక్కు మళ్లారు.
సగం పిక్చర్ తీసిన నిర్మాతలు నిర్ణీతులయ్యారు. అభిమానులు కంట తడి పెట్టారు.

“తరువాతి చిత్రంలో పిచ్చి ప్రాత్ర. కాని, నిజంగా పిచ్చిదైపోయింది” - వాపోయాడు డై రెక్టర్.

సుకుమారు సినిమాలోని నటనను రివీవ్ చేశాడు.

వింటుండే! స్మూయి
దోషెష్టెష్టె కెంకెలు
వేస్తుండే!
మొదటివారం
ఏసినమాకి ఏపట్టణంలా
ఎంత డెబ్బు వచ్చింది
బొండుబుక్ల రాస్తుందిలే.

